

A Ságvári Gimnázium két első osztálya lesz az ipari-szakmai oktatás bevezetésének kísérleti osztálya

Országos gondok,

égető problémák vannak ifjúságunk nevelése, oktatása körül. Ez természetes velejárója az új társadalmi rend kialakulásának. A társadalom gazdasági alapépítményének alapvető megváltozása szükségserűen hozza magával a társadalmi felépítményeknek — így iskolarendszerünknek is — változását. Első győzelmes állomása a szocialista iskolarendszer megteremtésének a VIII. osztályos általános iskola megteremtése volt.

A következők beiskolázási politika munkások és parasztok fiainak tízezei előtt nyitotta meg az általános iskola VIII. osztályának elvégzésével a továbbtanulás útját. Ezzel a ténnyel a gimnázium — a Horthy-rezsimben a kevesek és kiválasztottak iskolája —, a tömegek iskolájává vált. Pedagógusaink legjobbjai keresték, kutatták a módot, hogyan lehetne a tömegek iskolájává vált gimnáziumot a szocialista építés követelményeinek megfelelően az »élethez« közelebb hozni, hogy a gimnáziumok ne csak a tudományos továbbképzésre, egyetemi tanulmányokra készítse el a diákokat, hanem a fizikai munkára is!

A Szovjetunió kísérletei, jelentős eredményei ezen a téren is sok útmutatást adtak. Hasonló törekvések, kísérletek a művelt, szakmailag képzett szakmunkások megteremtése érdekében — különösen a technika rohamos fejlődésére való tekintettel — Nyugaton is folytak, illetve folynak.

Ezek szolgálja másolása csak ártott volna a magyar nevelésügynek.

A gimnáziumnak

hazánkban tiszteletre méltó hagyományai és jelentős eredményei vannak. Ezek elvétele, figyelembe nem vétele hiba volna. Azonban az általánosan művelő iskoláknak — így a gimnáziumoknak is — figyelembe kell venniük az »élet« követelményeit. Ez a szempont vezette azokat az úttörő pedagógusokat, akik az iskolán belül áldozatos munkával a politotechnikai oktatás bevezetésén fáradoztak. Hogy a kísérletek nem hozták meg a kívánt eredményt, az nagyrészt az ország korlátozott anyagi, kisebb részben szemlélyi feltételek hiányára vezethető vissza. Továbbá arra, hogy nem küzdöttünk eléggé az ellen a téves, de a szülők és a gimnáziumi tanulók tudatában kispolgári csökevényként mélyen gyökerező felfogás ellen: a gimnáziumi érettségi csak szellemi, íróasztal melletti munkára képesít, illetve jogosít!

Az októberi ellenforradalmi események után rádöbbenetek mindannyiunkat, hogy közelebb kell hozni ifjúságunkat a termelőmunkát végző munkásosztályhoz. Kapcsolatát életszerűbbé kell tenni, hogy fiatalágunk megismerje, ezáltal megbecsülje a fizikai munkát, s akarjon kiművelt fejű, termelőmunkát végző szakmunkás lenni! És ezáltal ne válhasson még egyszer eszközkévé az ellenforradalmi erők aljas céljainak. Ezt a cél tűzte ki maga elé az ipari-szakmai oktatást a gimnáziumban bevezetni kívánó javaslat, melynek gyakorlati megvalósítása történik meg a Ságvári Gimnázium két első osztályában. A kísérleti osztály tanulói az induló 9. osztály növendékeiből önkéntes jelentkezés alapján tevődik össze, a szülőkkel történt előzetes, minden részletkérdésre kiterjedő megbeszélés alapján.

Az ezekben az osztályokba jelentkező tanulóknak legfőbb feladata a gimnáziumi tanulmányaik lehető legjobb eredményel való elvégzése!

Az üzemekben

4 év eltöltött körülbelül 1500 gyakorlati munkára csak akkor jogosít az illetékes iparhatóság előtti szakmunkás-vizsga letételére, ha a gimnáziumi tanuló 4 éven át becsületesen felkészült arra.

Természetesen a kísérleti osztályba járó gimnáziumi tanu-

lók függetlenül a végzett szakmai gyakorlattól, vagy éppen arravaló tekintettel egyetemi felvételt nyerhetnek hasonlóan más, ipari-szakmai képzésben nem részesült gimnáziumi tanulóhoz!

Tudatában vagyunk annak is, hogy lesznek olyan szakmák, melyek elsajátítására kevés lesz a kijelölt képzési idő, de ezeknél a szakmáknál módjuk lesz a tanulóknak, hogy az érettségi után ugyanabban az üzemben, ahol 4 évig szeretettel oktatták, — 3 vagy 6 hónapos összefüggő szakmai gyakorlattal lelkiismeretesen felkészüljenek a segédlevél elnyerésére, melyet nem az iskola, hanem a szakvizsga eredményes letétele után az illetékes iparhatóság ad ki.

Az ipari-szakmai oktatást vállaló üzemek, vállalatok alkalmazási kötelezettséget nem vállalnak magukra. Azonban nyilvánvaló, hogy a 4 év alatt megismert, szorgalmas, segédlevelet nyert, jól képzett, érettségizett szakmunkásnak nem lesz elhelyezkedési nehézsége, mert ilyenekre és csak ilyenekre van égetően szüksége minden üzem-

nek, ahogyan ez a szervezés alkalmával kiderült.

A Ságvári Gimnázium tanárai, akik ezekben az osztályokban tanítanak, lelkesedéssel vállalták a munkásosztálynak művelt szakmai kérdésekkel való megerősítését szolgáló kísérleti munkát. Többen, a város más iskoláiban tanító középiskolai tanárok közül bekapcsolódnak a kísérleti oktatást elősegítő pedagógus munkaközösségek munkájába.

Az eredményről,

a sikeres befejezésig azonban még hosszú az út. Kitarító munkára, állandó ellenőrzésre és még sok becsületes, jó szándékú tanácsra van szükség, hogy a gimnáziumot végzett ifjúságunk tudatában valóságga váljon a fizikai munka szeretete, s megteremtődjenek a gimnáziumnak egy olyan típusa, mely segítőtje tud lenni az egész munkásosztály értelmiségéig tételének, mely a szocialista építő munka befejezésének elengedhetetlen feltétele.

Turai Géza
középiskolai tanár,
a kísérleti oktatás vezetője

Jó együttműködést a vasút és a szállítató vállalatok között

Népünk elismeri és méltányolja a vasutasok nehéz és fáradságos, szinte mindennapos munkáját. Mindennapos, mert hétköznap, vagy ünnepnap szüntelenül futnak a szerelvények az ország érhálózatán, s a vasutasok dolgoznak. Mikor mások ünnepelnek, pihennek vagy szórakoznak, a vasút dolgozói közül sokan munkahelyükön kitaróan végzik feladatukat.

A mindennapos munkában persze vannak nehezebb és könnyebb szakaszok. A szállítások mérete általában ősszel a legerősebb. Nemcsak a nagy utastorgalmat, hanem a megnövekedett teher-szállítást is időben, pontosan kell lebonyolítani. Ősszel szállítják az év mezőgazdasági terményeinek zömét, s ez plusz az egész évi rendszeres szállító munkában. Ezért

az őszi hónapokban nagyobb feladatokat

kell megoldaniok vasutasainknak. Ebben a munkában nemcsak a vasutasokra, hanem a szállítató vállalatokra, állami gazdaságokra, termelőszövetkezetekre is komoly feladatok hárulnak. Elsősorban a vagonok gyors ki- és berakásával segíthetik az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítását.

A szegedi igazgatóság területén hét közepén általában naponta 1400 kocsi raknak meg, hétfőn és szombaton ez a szám már 800-ra csökken, vasárnap pedig már alig éri el az 500-at. Ilyen ingadozást csúcsforgalom idején nem bír el a kocsi-park, mert máris vannak olyan napok, amikor nem tudnak minden kocsigényt kielégíteni. Ezért van szükség az egyenletes rakodás mielőbbi megteremtésére. Ez vonatkozik nemcsak egy hét átlagában, hanem még egy napra is. Helyes lenne, ha éjjel-nappal rakodának vállalataink. Sokkal gyorsabban tudnák a MÁV rendelkezésére bocsátani a vagonokat.

Éjszaka nem szívesen rakodtának

a vállalatok. Több helyen meg is mondják, hogy éjszakai munkára nincs is bér-alap. Az ilyen vállalatoknál aztán, ha befut a szállít-mány, hiába küldenek értesítést, hogy mikorára tolatják be a vagon, nincs, aki kirakja. Inkább fizetik a kocsi-álláspénzt. Tehát nem az egyik zsebből fizetik ki a kevesebbet, hanem a másikból a többet. A kocsiálláspénz ugyanis jóval többbe kerül, mint a kirakási díjtöbblet éjszaka vagy ünnepnap végzett munkaért. Mégis ezt kedvelik egyes szegedi vál-

Ózonmérő állomás a Szovjetunióban

A geofizikai év alkalmából Alma Atában üzembe helyeztek egy ózonmérő állomást. Az ozonográf leméri az ibolyántúli sugárzást és az adatokat szalagra jegyzi fel. A feljegyzések alapján meg lehet állapítani a levegő ózantartalmát.

Bűnös üzelmekért bíróság elé kerülnek a Szeged környéki Sütőipari Vállalat volt vezetői

A Szeged környéki Sütőipari Vállalatnál a dolgok akkor kezdtek csak igazán bonyolódni, amikor Kovács István, a vállalat volt üzem-mérnöke áprilisban a szó szoros értelmében racionalizálta magát, hogy ezáltal könnyen és hamar önállóításhoz, vagyis iparengedélyhez jusson. Ebből a kis „ügymintéből” nyilvánvalóan arra lehet következtetni, hogy Kovács István derűre-borúra szót tudott értetni a vállalat igazgatójával. Kónya Józseffel. Már hogyan értették volna meg egymást, hiszen Kovács összejárta Kónyával.

busás „mellékjövedelemre”

tettek szert. Ugyanis Budapesten gondoltak a Szeged környéki Sütőipari Vállalatra is, amikor a használt gépkocsikból a vállalat részére is utaltak ki. Kovács és Kónya a használt kocsik közül is a legjobbat akarták, s ezért kétezer forintot adtak Czebe Józsefnek, a Mátvásföldi Központi Honvédségi Telephely polgári alkalmazottiának a legjobb használt kocsik „előzsírozására”. Czebe a tiltott ajándékozás tárgyát nyugodtan zsebreletette, s egy-egy szép kocsit választott ki Kovács és Kónya ízlése szerint.

Később Kovács István már az Élelmiszeripari Központ Gépjármű Vállalat szegedi Kirendeltségénél tűnt fel, ahol Juhász Lajos üzemvezető segítségével egy ott kisselezett esztergapadot háromszáz forintért vásárolt meg. A szerszámgepet — itt-ott pár forintos ráköltséssel kipofozva — 11 ezer 800 forintért adta aztán tovább a Szeged környéki Sütőipari Vállalatnak. Juhász Lajos ugyanakkor tízezer forintot kért Kovácstól, amiért kezére játszotta az esztergapadot. Látszólag Kovács ezen a boltot keveset keresett; csak hogy nem kellett őt féltetni: sem a réven, sem a vámon

nem vesztett, hanem nyert.

Makón, a bizományi közreműködésével egy 22 ezer forintot érő esztergapadot 12 ezer forintért értékelte és vásárolt meg. A fényes üzletnek azonban befejezett, mert a rendőrség megszimatolta a bűnös üzelmeket.

A nyomozás megkezdésekor a bűnösök közt keletkezett riadalmat Kónya József igazgató úgy akarta lecsillapítani, hogy a rendőrség által kihallgatott tanúk közül — akik a vállalatnál dolgoztak és terhelő vallomást tettek ellenük — többet elbocsátott, majd számos dolgozót megfélemlített, nehogy ellene mer-

Az Ásotthalmi Állami Gazdaságban vetik a rozst

Alig fejeződött be a cséplés, a homokos területeken máris folynak az előkészületek a kora őszi gabonaneveléséhez. Az Ásotthalmi Állami Gazdaságban a gondosan kezelt, jó táperőben lévő homokföldeken már megkezdtek a rozsvetését.

Többéves tapasztalat, hogy a korai vetés gyakran két-három mázsával is több termést hoz, éppen ezért négyszáz holdon szeptember közepéig földbe akarják tenni a magot, nemcsak a rozst, hanem az őszi árpát is.

jenek vallani. Csakhogy az ügy bonyolultságával Kónya kirepült az igazgatói székből. Örízetbevétele után viszont Besenyi Ottó, a Szeged környéki Sütőipari Vállalat műszaki vezetője ott folytatta a vallomást tevő dolgozók elleni hajszát, ahol Kónya abbahagyta. Később azonban őt is lefűlelték, mert kiderült, hogy Kónya engedélyével a vállalatot elvitt egy tehergépkocsi hátsó differenciálművet. A differenciál bolygatásával viszont az is kiderült, hogy Besenyi két év alatt öt motorkerékpárt vásárolt, amiket mások nevére szerepeltetve cseberrelt, vagyis üzérkedett el.

A minden híjjal megkent furfangos „kenyértűtő”, mármint Kónya és Kovács fiktív számlákat írtak Kormos Lajos bádógos kispárosal, Lovász Ferenc villanyszerelővel és Csizmár Andrásnéval, a Lengyel-féle gépműhely üzemvezetőjével. Az így szerzett számlákkal fedezték a Czebe Józsefnek is kifizetett több ezer forintot, természetesen a vállalat terhére.

A bűnös üzelmekben

természetesen Juhász Lajos sem maradt el egy fejjel, sem a szóban forgó kenyer-vállalati volt főemberek mögött. Juhász különböző könyvű lányok társaságában sűrűn-sűrűn belesikoltott az éjszakákba a vállalatnál sikasztott pénzeket egy-egy víg mulatozás közben, így „támogatva” a vendéglátóipart.

A díszes társaság bűnügyében befejeződött a rendőrségi nyomozás, s hamarosan a bíróság ítélik felteitük.

— li —

200 ÚJ HALFAJTA

A »Vityaz« nevű szovjet hajóval 70 szovjet tudós nyolc éve kutatásokat véggez a Csendes-óceánon. Mostanáig 200 eddig nem ismert halfajtát és egyéb tengeri állatot fedeztek fel. A tudóscsoport egy tengeri szondát is bocsátott le 9600 méter mélységbe, ami rekord eredmény.

SZEGEDEN VIRÁGZIK A „KOSSUTH-KAKTUSZ”

A Szegedi Tudományegyetem újszegedi Füvészkertjében virágzik a Cereus Peruvianus, vagy ahogy legtöbbször ismerik: a Kossuth-kaktusz. A Peruból származó növény nevét — ami perui gyertyát jelent — onnét kapta, hogy nincsenek levelei, vagy elágazó hajtásai, hanem egyenesen nő magasra, s legjobban a gyertyához hasonlítható. Ezt az érdekes kaktuszt annak idején Kossuth zik.

Holdanként 250 mázsá silókukorica a lápról

A balatonnagyberekre állami gazdaság több ezer holdas megajvított táptalaján igen jó termést ígérnek a takarmány- és az ipari növények. Különösen a silókukorica hozott bőséges termést: holdanként 260 mázsát, de nem egy tábláról 300 mázsát takarítanak be, összesen 2500 vagon termésre számítanak, ami másfél évre fedezi a gazdaság silókukorica szükségletét. A termés egy részét az állandó silók megtöltése után palánksilókban tartósítják.

Növekszik a KST-k száma

A múlt év októberéig a gyárakban, a hivatalokban és a vállalatoknál országosan 2200 KST-t alakítottak a dolgozók. Az ellenforradalom után 330-ra csökkent. Ma már számuk 1800, s ezekben havonta mintegy 150 000 dolgozó gyűjti rendszeresen pénzét. Vidéken, Csongrád megyében található a legtöbb, 150 KST, s ezekben több, mint 10 000 tag takarítja meg pénzét. Borsod megyében 74 takarékműködik 7600 taggal.

Győzött a Symphonia!

Augusztus 20-ra került a trafikolba a dohányosok régi kedvence: a Symphonia. A Lágymányosi Dohánygyár 60 millió darabot gyártott a régi minőségben. A Symphonia győzött, s most újabb nagymennyiségű tétel kerül piacra. Képünkön az új cigaretta csomagolása folyik.